

Jimena TEMPLIIME

Glenda Mendez de Lopez
(Põhineb tõestisündinud lool)

Jimena oli pabinas. Kuid ta teadis, et Issand aitab teda.

Lugu leidis aset Guatemalas.

Jimena ronis autosse ja kinnitas turvavöö. Ta oli oma vanematega teel templisse. Ta läks esimest korda templisse ristimisi tegema. Papi pidi teda mõne esivanema eest ristima. Jimena ei suutnud seda ära oodata!

Kuid siis meenus Jimenale midagi, mis tekitas temas paanikat. „Papi,” ütles ta, „aga mu pump?”

Jimenal oli I tüüpi diabeet. Selleks et terve olla, kandis ta alati väikest seadeldist, mida

nimetati insuliinipumbaks, mis aitas kontrollida suhkrutaset tema veres. Kui ta oli liiga kaua ilma pumbata, tundis ta end haiglasena.

„Kas nad lubavad mul seda templis kanda?” küsis Jimena. Tema süda tagus kiiresti. „Aga mis saab siis, kui ma vette lähen?”

„Kõik läheb hästi,” ütles papi. „Sa saad kanda pumpa vetteminekuni. Ja siis aitab mamá selle kohe, kui sa veest välja tuled, tagasi panna.”

Mamá noogutas. „Ja kui sa hakkad end ristimiste ajal haiglasena tundma, siis lihtsalt ütle

papile ja sa võid ristimiste tegemise lõpetada.” Mamá pigistas tal käest. „Me oleme kõik see aeg sinuga.”

„Olgu,” ütles Jimena. Ta pabistas ikka, kuid mamá ja papi aitasid tal end veidi paremini tunda.

Kui nad kohale jõudsid, hoidis Jimena mamá ja papil käest, kui nad templi uste poole jalutasid. Kohe kui Jimena templisse sisse astus, tundis ta sooja ja meeldivat tunnet. Ta teadis, et Püha Vaim andis talle teada, et Taevane Isa aitab teda, isegi kui ta pabistab. Kõik läheb hästi, just nagu papi ütles.

Jimena pani selga valged riided. Siis aitas mamá Jimenal pumba ära võtta. „See kestab vaid mõned minutid,” ütles mamá. Mamá kallistas Jimenat.

Jimena astus vette. Papi ootas teda. Ta ulatas Jimenale käe ja aitas tal trepist alla tulla.

Papi ütles ristimispalve ja kastis Jimena vee alla. Jimena naeratas, kui ta uuesti vee alt välja tuli. Nad tegid veel mõned ristimised.

„Kas sul on kõik hästi?” sosistas papi talle kõrva.

„Jah!” ütles Jimena.

Papi ristas teda veel mõne inimese eest. „Kas saaksid veel teha?” küsis papi uuesti.

„Jah!” ütles Jimena.

Pärast viimast ristimist aitas mamá Jimenal pumba tagasi panna ja kontrollis Jimenal vere-suhkru taset. Mamá naeratas. See oli normaalne! See oli täpselt selline, nagu Jimena poleks pumba ära võtnudki.

Seejärel läksid nad ühte väiksemasse tuppa. Papi pani oma käed Jimena pea peale. Ta kinnitas Jimena nende surnud inimeste eest, kelle eest teda ristiti, Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku liikmeks. Nüüd on ta esivanematel võimalik otsustada, kas nad liituvad Jeesuse Kristuse Kirikuga!

Jimena ja ta vanemad rääkisid templis käimisest järgmise nädala kodusõhtul. „Tempel on Issanda koda,” ütles papi. „Kui me templis käime, võivad meie elus imed sündida.”

„Millised imed?” küsis Jimena väikevend Pablo. „Ma pabistasin, kuna pidin vette minnes oma insuliinipumba ära võtma,” ütles Jimena. „Kuid kui ma ristimisi tegin, ei tundnud ma end üldse haiglasena. See oli ime!” Jimena naeratas. „Ja kuigi ma kartsin, aitas Püha Vaim mul end rahulikuna tunda. Ka see oli ime.” ●

ILLUSTREERINUD ALYSSA PETERSEN

Millal on Püha Vaim aidanud sul end rahulikuna tunda?